

Fatih ıtak

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

15.07.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Annem

Ben sılaysam sen hasretsin anam
Ben damlaysam sen pınarsın
Ben bulutsam sen yağmursun
Ben gurbetsem sen özlemsin anam

Benim gurbetlere çıktığım gün ardımda
İki damla gözyaşın vardı birde sen anam
Ne memleketti aklımda kalan ne gönlümde yaram
Helâl ederken hakkını gözleri dolan anam

Ben lokmaysam sen aş, ben gülüşsem sen melek
Ben topraksam sen cennetsin anam
Dualarını eksik eyleme üzerimden
Belki dönemem gittiğim gurbet el'inden.

Fatih Çıtak

Portakaldan Turuncu Sevgim

içimde birşeyler var hala, senden kalmış bir yalandı sanki artakalan
dün senden kalanlar vardı bugün senden hangi anı kalacak meçhul
unutmadın sevgini, ne kadar sevdin bilmiyorum ama o kadar büyüktü yalanın
şimdi içimde inceden bir hüzzam makamı, bir ayrılık var bir yalnızlık
bir kalp ağrısı var kalan, güneş battığında karanlık sokaklarda kalan ayak seslerim
herşeyi öğrettim her şeyi öğrendim, dönmeyeceğini öğrenemedim öğretemedide kimse
el kaldırmıştım sevdana sen beni seçmedin oysa
belki ondandı işte yazılmadı adım gönlünün kara tahtasına
ama bilki bir tek sen yazılmıştın benim kara sevdama
çoktan seçmeli sorularda saklıydı sanki sevdam, dört yanlış bir doğruyu değil
bir yanlış tüm doğruları götürüyordu, bu yüzdendir elde kalanlarım hep sıfır oldu.
gönlüme bıraktım seni, aklıma bıraktım uyudum düşüme bıraktım
uyandım ilk günışığına bıraktım, bir seni sana bırakamadım sadece
ağlamak için bahane aramadım yağmurlarada saklamadım gözyaşımı
küçük bir mum ışığı karanlığı yetti yelkenlileri yanağımdan geçirmeye
ısınmak istemedim ellerim soğuk kalsın istedim, seninle aynı güneşi paylaşıyorduk
aynı iklimlerde nefes alıyorduk çaya aynı şekeri katıyorduk
aynı yağmurda ıslanıp aynı geceye bakıyorduk ama biz ayrı dünyalardaydık
nereye gidersem gideyim bir kendime gelemedim sen benden giderken
saymadım yıldızları papatyalara umut bağlamadım adımlarımda saymadım
çünkü dönmezdin biliyordum... Paylaştım sadece gördüğüm herşeyi
beyazı sana verdim siyahı ben aldım, gitsende kıyamadım, gülü sana verdim dikenini ben
aldım
portakaldan daha bir turuncuydu sana sevgim, güneşten daha bir sıcak
yağmurdan daha bir ıslak ve umutlardan daha bir büyük düştün
ama bilememişim uzaktan daha bir uzakmışsın.
Bir kibrit ateşine, yakarmışım herşeyi ama ateşden daha çok sen yakarmışsın.
Boşverdim hesaplar yapmaktan geçmişi ben aldım geleceği sana verdim
umut senin yarınlarında olsun istedim, ben sensiz hayallerde seninleydim kayıptım
bugün kayıpsa yaşamak yarın umuttur unutmadım.
Hala korkarmışın uyurken sebepsizce ve hala beyazımı sanırsın ölümü
yastığa koyduğunda kafanı, gece hangi düşü göreceğimi düşünürsün daha.
Sabah uyandığında anlamsızımı bakarsın etrafa yağmur sesini uyanıp
yağmuru sevip, ıslanmaktan korkardın sen oysa, bilirsin ne kadar yağarsa yağsın
sadece ağlayabildiğin kadar ıslanmış yüreğin...

Fatih Çıtak

Sana Mevsimlerim Var

Sana mevsimlerim var sarıdan öte sonbahar
yaprakların sarardığı ve gözyaşlarını yağmura sakladığın
yolların ıslandığı, hüznünü sellere verdiğin
sana hasretlerim var hazan mevsiminde
sana sevdalarım, sana güz yangınlarım var...

Sana mevsimlerim var beyazdan öte kış gibi tertemiz
yüreğim var sevdam var hayallerim var, kar gibi lapa lapa
titrediğim hayalinle ve üşüdüğünde ellerin sıcaklık düşlerim var
kardelenlerim var sana sevdam gibi inadına ayakta
sana hayatım var, bıraktığım avuçlarına...

Sana mevsimlerim var yeşilden öte ilkbahar
sevdaya açan çiçeklerim, mis kokularım ve ılık meltemim var
sana yağmurdan öte yedi renk gökkuşağım var
gözlerinde gördüğüm umutlarına tomurcuk filizlerim var
seni seviyorumlarına, sonsuzluklarım var sonunu düşünmediğim...

Sana mevsimlerim var sevdamdan öte sıcak al al yaz gibi
sana temmuzlarım var, sana ağustoslarım var sıcaklık
sana bitmeyecek sevgim var giderken arkasında gözleri dolan
umudum var, hayalim var, düşüm var bitmeyecek
sana gözyaşlarım var, bir gün gitsende dinmeyecek...

Fatih Çıtak

Sonbahar

Gözlerini kapatınca gelirdi sonbahar, sessizce usul usul
Gözyaşlarıyla dökülürdü yapraklar sarı sarı, ağaçlar yoksul
Hani bir veda vardıya ta derinde ta içten, senden
Bir gidişin vardı sessiz yüreğimde yalnızlık, arkana bakmadan
Ufukta bir sonbahar sarı, yorgun, sensiz ve yalnız
Notaları ayrılık, melodisi hüznün ve bestesi gözyaşım.
Gece soğuk, ısıtmayan sobamın etrafında seni düşünüyorum
Ya seninle ısınıyorum yada kendimi kandırıyorum
İçimde bir ürperti sensiz, sessiz, sevgisiz
Bir sonbahar Kasım'ında başlayan sevgimi
Yine bir sonbahar gününde gömdüm yüreğimin en derin yerine
Ben bir sonbaharda sevmiştim
Ben her sonbahar üşüyorum.
Sen yaz gibi gelmiştin sıcak, tatlı ve coşkulu
Sonbahar gibi gittin yüreğimdeki sevda ağacının yapraklarını dökerek
Gitmiştin sevda yağmurlarıyla beraber başka mevsimlere.
Gözlerin çıkmaz aklımdan gittiğin sonbahar gibi
Yağmur yağıyordu yollar ıslak ağaçlar çıplak şehir sessiz.
Düştü gönlümden sevda ayaklar altına, sarı bir yaprak misali
Yağmur olacağım yalnız sana sadece sonbaharda yağacağım
Gözyaşlarımla yağacağım, yağacağım
Bir bahar yelinin esintileriyle güneşle beraber yalnız sana senin için doğacağım
Nereye gidersen git nerede olursan ol, ben seni hep sonbaharda arayacağım
Ben bir sonbaharda sevmiştim, sen her sonbahar aklımdasın
Ben bir seni sevmiştim, sen sonbaharda gitmiştin
Bensiz ve sonbaharsız iklimlere.

Fatih Çıtak

Taze Sürgün

TAZE SÜRGÜN

Bir taze sürgün gönlüm mahkum uzaklarda
Bir taze fidan açmadan kurumuş dalında

Seninle aynı diyarlarda farklı rüyalarda
Ben oldum sen oldun, da biz olamadık...

Bir körpe umut ekdim sevda topraklarına
Gün olduk gece olduk, güneş olduk yıldız olduk
Bir olup da el ele biz olamadık...

Aynı sokakların aynı yolların ayrı yolcularıydık
Bірbirimize bakıp göremeyecek kadar kördük

Feda ettim yeri, Feda ettim göğü, siyahı beyazı
Bir rengine bütün renkleri karaladım

İçinde kahramanı olmayan bir hikaye yazdım
İki kişilik bir hikaye, iki kaybedenin öyküsü
Her hikaye mutlu bitmek zorundamı sanki, değil
Bizimki umutlu bekleyişte sadece...

Yüreğimde bir umut, taze sürgün mahkum gönlüm
Bir gül dalı açmadan kurumuş dalında
adı sen olan bir sevda
herhalde seven değil her halde seven...

Hangi alfabede ne HÂL'de olduğunun hiçbir anlamı yok,
içinde 'sen' geçmeyen cümlelerin...

Şende kaybolmak kolay gözlerimi kapatınca
Önemli olan seni bulabilmek o kör karanlıkta

Zor olan sensizlik, seni unutabilmek
kim unutmuşki "Nefes" alıp vermeyi
Yüreğimde bir umut, taze sürgün mahkum gönlüm...

Fatih ÇITAK

Fatih Çıtak